

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.V.20.002/2026/5.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Megyery Balázs Gergő ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3) I. rendű;

alperes2 (cím4) II. rendű

Az I.,II. rendű alperesek képviselője:

Dr. Makai Krisztián Lajos ügyvéd (cím5)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

a felperes (57. sorszám alatt)

A per tárgya:

kártérítés megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

34.P.20.922/2023/55.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét – fellebbezett részében – helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a II. rendű alperesnek 360.000 (háromszázhatvanezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a 2017. január 29. napján megtartott közgyűlésen az egyesület tagjai közül az I. rendű alperest vadászmesternek, a II. rendű

alperest pedig elnöknek választották, továbbá számos ponton módosították a társaság alapszabályát. A vadászmesteri feladatokat az I. rendű alperes az általa üzemben tartott rendszám1 forgalmi rendszámú Nissan Patrol és az rendszám2 forgalmi rendszámú Subaru Legacy típusú gépjárművekkel látta el a felperessel kötött szóbeli megállapodás alapján. Az I. rendű alperes 2017. március 1-től 2021. május 31-ig terjedő időszakban a gépjárműhasználatból kiküldetési rendelvénnyel formanyomtatványon számolt el a felperes felé, ezeken feltüntette az általa megtett utak dátumát, a kiindulási és végállomást, a megtett kilométereket. A felperes a jogszabályban rögzített gépjármű fogyasztási normaátalány szerinti fogyasztást figyelembe véve, a NAV által közzétett aktuális üzemanyaggal számolva költségtérítést fizetett a részére. A költségtérítés átutalásáról minden alkalommal a II. rendű alperes, mint a felperes elnöke rendelkezett, így 2017. évben 900.369 forint, 2018. évre 990.671 forint, 2019. évre 1.144.525 forint, 2020. évre 990.921 forint, míg 2021. évre 484.939 forint került kifizetésre költségtérítés címén az I. rendű alperes részére. A felperes 2019. évben egy számítógép konfigurációt, majd 2020. szeptember 25-én egy fegyverlámpát vásárolt, amit az I. rendű alperes használatába adott, ezenkívül vadászruha vásárlása is történt. 2021. május 10-én egy villámcsapás okozta túlfeszültség miatt tönkrement a számítógép konfigurációja, amit az I. rendű alperes egy ezzel foglalkozó vállalkozás részére adott át selejtezés céljából. 2021. május 14-én az alperesek a tisztségükről lemondtak, kiléptek a vadásztársaságból. Az I. rendű alperes az átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint a fegyverlámpát és más eszközöket 2021. június 10-én és 11-én átadott a felperesnek. A felperes 2021. augusztus 30-án felszólította a II. rendű alperest 7.708.708 forint kártérítés megfizetésére 170 darab, szerinte szükségtelenül kifizetett számlára hivatkozva. A II. rendű alperes 2021. szeptember 29-én küldte meg az elutasító válaszát.

- [2] A felperes a 2023. június 8-án benyújtott keresetében kérte az I. és II. rendű alperest egyetemlegesen 4.835.705 forint szerződésen kívül okozott kár, ennek 2023. április 16. napjától számított kamata megfizetésére kötelezni. A kamatfizetés kezdő időpontját 2023. március 25. napjában jelölte meg. Keresetét az I. rendű alperes vonatkozásában a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:518.§ és a 6:524.§ alapján szerződésen kívül okozott kártérítés címén terjesztette elő arra hivatkozva, hogy a szabálytalanul kifizetett gépjármű-költségtérítéssel, a számítógép és a fegyverlámpa vissza nem szolgáltatásával okozott kárt a felperesnek. A II. rendű alperes tekintetében a Ptk. 3:24.§ (1) bekezdésére, a Ptk. 3:81.§ a) és d) pontjára, illetve a 6:137.§ és 6:142.§-ára alapítva kérte a kártérítési felelőssége megállapítását arra hivatkozva, hogy ügyvezetőként a számviteli előírások megsértésével, jogalap nélkül fizette ki az I. rendű alperes részére a költségtérítést.
- [3] Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték, elévülési kifogást 1.717.652 forint erejéig, a 2018. október 23. napjáig felvett költségtérítésre terjesztettek elő. Érdemben az I. rendű alperes arra hivatkozott, hogy megbízási jogviszony keretében látta el a feladatát, szerződésen kívüli kártérítés címén a felelőssége nem állapítható meg, a használatba kapott eszközöket visszaadta. A II. rendű alperes érdemi védekezésében utalt arra, hogy nem szegte meg az ügyvezetési feladatait, az ügyvezetés egyébként sem az ő kizárólagos feladata volt, hanem a négytagú elnökségé. Az I. rendű alperes a költségtérítést jogszerűen vette fel, hiszen a vadászmesteri munkájához a gépjármű használatra szükség volt. Az alperesek utaltak arra is, hogy a számviteli törvény szabályai az ő jogviszonyukban nem vehető figyelembe.
- [4] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetet elutasította. Tényként megállapította, hogy az I. rendű alperes nem csak a felperes tagja volt, hanem vadászmesteri tisztséget látott el, az alapszabály 20.) pontja alapján az elnökség tagja volt, a saját feladat- és hatáskörrel, a feladatait megbízási jogviszonyban gépjármű használatával látta el. Az ingóságokkal kapcsolatos felperesi igényt alaptalannak találta, a számítógép konfiguráció selejtezésre került, a többi ingóságot az átadás-átvételi jegyzőkönyv szerint az I. rendű alperes

visszaadta, ezt tanúl tanúvallomása nem tudta cáfolni. A kártérítés iránti kereset elbírálásakor elfogadta az alperesek elévülési kifogását a 2018. szeptember 14. előtt fizetett 1.717.652 forint összegre, mert a felperes csak 2023. szeptember 14-én érvényesítette a követelését bírósági úton. Rögzítette, a megbízási szerződés alapján az I. rendű alperes költségtérítésre volt jogosult, utalt arra, hogy a felperes szerződésen kívül okozott kár jogcímén kívánja az I. rendű alperessel szemben az igényét érvényesíteni, ezen a jogcímen azonban nem érvényesíthet a jogviszonyra tekintettel. A szerződésszegéssel okozott kár, illetve az ügyvezető által a társaságnak okozott kár közös eleme a kár bekövetkezése, amelyet a felperesnek kellett bizonyítania. Az I. rendű alperes kizárólag az üzemanyag fogyasztásra számolt el költséget, más költséget nem kért megtéríteni. Tehát a felperesnek azt kellett bizonyítania, hogy az elszámolt gépjárműhasználat nem történt meg, vagy nem a felperes érdekében történt, vagyis az elszámolt gazdasági események fiktívek. Nem fogadta el azt az érvelést, hogy a gépjárművek nem voltak forgalomba olyan időszakban, amikor költségtérítést számolt el az I. rendű alperes. Utalt arra, az, hogy forgalomba helyezés nem követelmény a magánterületen, magánutakon, erdei utakon történő használat esetében, illetve az elévüléssel érintett időszakra esik. Szintén nem fogadta el azt az érvelést sem, hogy ezeken a napokon másik társaság felé is történt költségelszámolás. Kifejtette, nem kizárt, hogy ugyanazon a napon egymást követő időszakban az I. rendű alperes mindkét társaság részére olyan munkát végzett, amely költségtérítésre jogosít. A meghallgatott tanúl tanú hivatkozott csak arra, a felperes a kereseti tényállításában nem, hogy vannak olyan napok, amelyekre 200 km került elszámolásra, ami fizikai képtelenség, hisz az utakat 10 km/órás átlagsebességgel lehet megtenni. Más bizonyíték, ami cáfolná, hogy valós teljesítés lett elszámolva költségtérítésként, nem merült fel, így a felperes nem bizonyította, hogy kár érte volna a gépjármű-költségtérítés elszámolással. A kártérítési felelősség egyéb feltételeit erre tekintettel vizsgálni már nem kellett. Az adóügyi jogszabályok és az utalványozás rendjére vonatkozó akár jogszabályi, akár belső szabályozóban rögzített normák alperesek részéről történő megszegése csak a felperesi társaság adóügyi felelősségre vonását vonná maga után, azonban a számviteli szabályok megsértése miatt a felperessel szemben az adóhatóság részéről szankció nem került kiszabásra.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, kérte annak részbeni megváltoztatását és a II. rendű alperest szerződésszegéssel okozott kárért való felelősség címén 1.516.564 forint, ennek 2020. február 1. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kötelezni arra hivatkozással, hogy a megbízási szerződéssel foglalkoztatott I. rendű alperes által elszámolt gépjárműhasználat részben nem történt meg, az részben valótlan, fiktív, mert a kiküldetési rendelvényeken a futásteljesítmények nem a valósan, az adott útvonalon megtehető kilométer szerint kerültek feltüntetésre, elszámolásra, így a II. rendű alperes az I. rendű alperes valótlan futásteljesítménye alapján jogszerűtlenül térített meg és fizetett ki költségtérítést az I. rendű alperesnek, ezzel kárt okozva a felperesnek. Másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságot új eljárás és új határozat hozatalára kérte utasítani. Az elsődleges fellebbezési kérelme kapcsán megsértett jogszabályhelyként a Ptk. 6:137.§-át, 6:142.§ és 6:144.§-át, míg a másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 263.§-át és a Pp.279.§-át jelölte meg. A másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a tényállás megállapítására és bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó eljárási szabályokat. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg tényként tanúl tanúvallomása alapján, hogy 10 km/óra átlagsebességgel lehet csak közlekednie a perrel érintett utakon. Utalt arra, hogy a vadászmeister feladata a terület állapotának, esetleges tennivalóknak, a vadpopulációnak a feltérképezése, ha ezt lelkiismeretesen kívánja ellátni, nem tud végig száguldani a területeken, mert akkor nincs értelme a területbejárásnak. Az

érintett vadászterület öt részre osztható, az utak hossza összesen 87 km, mindegyik út önkormányzati kezelésben lévő közút vagy földút, magánút, erdei út nincs közöttük, így a területbejárásra ez kerülhetett volna elszámlásra a 200 km helyett. Fellebbezéséhez csatolt egy kimutatást, amely tartalmazza a kiküldetési rendelvénnyel jelölt futásteljesítményt, az adott útvonalon figyelembe vehető valós futásteljesítményt, a kettő különbözeteként megjelölt futásteljesítményt, illetve annak összegét, amely jogosulatlanul került kifizetésre. Álláspontja szerint e tény megalapozza a II. rendű alperes szerződésszegésen alapuló kártérítési felelősségét, hisz az ő utasítására került sor a részben valótlan adatokon alapuló kifizetésre. Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az az időszak, amikor az I. rendű alperes által használt gépjármű nem volt forgalomban, kizárólag az elévüléssel érintett időszakra esik, mert 2021. április 11. és szeptember 23. közötti időszakban sem volt műszaki alkalmassági vizsgálja annak a gépjárműnek, amire a költségtérítés elszámlásra került. A téves ténymegállapítások okán nem vizsgálta az elsőfokú bíróság a II. rendű alperesi magatartás jogellenességét, amit a szakvélemény is bizonyít, a rendelvek nem feleltek meg a számviteli törvény vonatkozó rendelkezéseinek. A bizonylatról hiányzik az utazás célja, elrendelője, az utalványozó aláírása, ami rossz gyakorlatra enged következtetni. A II. rendű alperes ezzel megszegte az ügyvezetési kötelezettségét, hisz részben valós teljesítés nélkül, nem a jogszabályoknak megfelelően utalványozott, állított ki kiküldetési rendelvényt.

- [6] Az II. rendű alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel érintett része helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a késedelmi kamatfizetés kezdő időpontjának módosítása a Pp. 7.§ (1) bekezdés 12. pont b) alpontjára és a 373.§ (1) bekezdésére tekintettel fellebbezésben már nem lehetséges. Ezen túl kizárt a fellebbezésben új, a keresetet megalapozó tényállítást tenni, és ugyanez igaz az elkésztett csatolt különféle bizonyítékokra is a Pp. 373.§-ában írt tilalomra tekintettel. Az, hogy az I. rendű alperes megbízási szerződés keretében végezte a tevékenységét, nem az elsőfokú ítélet meghozatalát követően jutott a felperes tudomására, így a fellebbezésben ilyen új tény állítására nincs módja. A felperes a keresetében a II. rendű alperes szerződésszegő magatartásaként azt jelölte meg, hogy az I. rendű alperes a tárgyi időszakban nem volt a felperes munkavállalója, ezért költségtérítésre nem tarthatott volna igényt, mivel bizonyítást nyert, hogy az I. rendű alperes a vadásztársaság vezető tisztségviselője volt, ezért a felperes keresete a II. rendű alperes vonatkozásában is alaptalan. Fenntartotta a számviteli törvénnyel kapcsolatban már korábban részletesen kifejtett álláspontját.
- [7] A fellebbezés nem megalapozott.
- [8] A felperes a fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a fellebbezési kérelmei egymással látszólagos, ezen belül is eshetőleges tárgyi keresethalmazatot képeznek és az elbírálást az általa meghatározott sorrend szerint kérte.
- [9] A Pp. 2.§ (2) bekezdése szerint a bíróság törvény eltérő rendelkezése hiányában a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A Pp. 342.§ (4) bekezdése mondja ki azt, hogy a bíróság az elsőfokú eljárásban az egymással eshetőleges viszonyban álló keresetekről csak azok előterjesztett sorrendjében dönthet. A Pp. 364.§-a szerint e fejezet eltérő rendelkezése hiányában a másodfokú eljárásban az elsőfokú eljárásra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a másodfokú eljárás nem különül el perfelvételi és érdemi szakra. A Pp. 383.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság – ha az ítélet hatályon kívül helyezésére e törvény szerint nincs szükség – az ügy érdemében dönt.
- [10] A Pp. tehát a fellebbezési eljárás szabályai között meghatározza az ítélet hatályon kívül helyezés iránti és a megváltoztatása iránti kérelem elbírálásának sorrendjét. Ha a fellebbezés alapján az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni, az ítélet anyagi jogi felülbírlatára és a megváltoztatásra már nem kerülhet sor, a Pp. e szabálya írja elő, a másodfokú bíróságnak először a hatályon kívül helyezés iránti kérelmet kell vizsgálnia.

- [11] A felperes az ítélet hatályon kívül helyezése iránti fellebbezési kérelmében a Pp. 263.§-ának (a tényállás szabad megállapítása) és a Pp. 279.§ -ának (a bizonyítás eredményének mérlegelése) megsértésére hivatkozott, mint eljárási szabálysértésre.
- [12] A Pp. 369.§ (3) bekezdés a) pontja szerint a másodfokú bíróság felülbíráhatja az elsőfokú bíróság ítélete anyagi jognak való megfelelőségét, az anyagi jogi felülbírálat során a bizonyítás eredményét okszerűtlennek minősítheti és ennek alapján a tényállást módosíthatja vagy kiegészítheti; a b) pont szerint a fél által az első- vagy másodfokú eljárásban hivatkozott tény megállapítására bizonyítást folytathat le, és annak alapján a tényállást módosíthatja vagy kiegészítheti.
- [13] A felperes által hivatkozott okok, a tényállás téves, okszerűtlen megállapítása nem vezethet eljárási szabálysértés miatt az ítélet hatályon kívül helyezésére, mert a bizonyítékok téves mérlegelése az ítélet anyagi jogi felülbírálata során a tényállás felülmérlegelésére ad lehetőséget (BDT2023. 4682.), ezért a másodfokú bíróság a felperes további fellebbezési kérelme alapján az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben vizsgálta.
- [14] A felperes a fellebbezésében a korábbi kereseti tényállításához képest új tényeket adott elő, ennek okán a másodfokú bíróság először azt vizsgálta, hogy a fellebbezésben előadottak érdemben vizsgálhatók-e a másodfokú eljárásban.
- [15] A Pp. 373.§ (2) bekezdése szerint a fellebbezésben új tény állítására akkor kerülhet sor, ha az új tény önhibáján kívüli okból az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztését követően jutott a fellebbező fél tudomására vagy következett be, feltéve, hogy az elbírálás esetén rá nézve kedvezőbb ítéletet eredményezhetett volna.
- [16] A fellebbezésben a felperes azon a tényalapon kérte a II. rendű alperest szerződésszegéssel okozott kárért való felelőssége körében 1.516.564 forint összegű kártérítés és ennek kamatai megfizetésére kötelezni, hogy a megbízási szerződéssel foglalkoztatott I. rendű alperes által elszámlolt gépjárműhasználat részben nem történt meg, részben valótlan, fiktív, mert a kiküldetési rendelvényeken a futásteljesítmények nem a valósan, az adott útvonalon megtehető kilométer szerint kerültek feltüntetésre, ezt követően elszámlolásra, így a II. rendű alperes valótlan futásteljesítmény alapján jogszerűtlenül térített meg és fizetett ki költségtérítést az I. rendű alperesnek, kárt okozva ezzel a felperesnek.
- [17] A polgári perben a felperes érvényesít igényt az alperessel szemben, a per kereteit a felek perfelvételi nyilatkozatai határozzák meg, a Pp. 170.§-a tartalmazza a keresetlevél kellékeit, mit kell a keresetlevélnek tartalmazni, a felperes dönti el azt, hogy milyen tényekre alapított, milyen jogot érvényesít a perben. A felperes a keresetlevélben a következőket jelölte meg a II. rendű alperessel szembeni keresetének tényalapjaként:
- [18] „A II. rendű alperes, aki a felperesi vadásztársaság elnökeként úgy intézkedett a kimutatott összegek I. rendű alperes részére való kifizetésére, hogy arra jogalapja nem volt,”; „a II. rendű alperes a felperesi vadásztársaság elnökeként az SZJA törvény 3.§ 10. pontját, 83. pontját megsértette, mivel az I. rendű alperes nem volt munkavállaló, alkalmazott tisztségviselő, akinek a kiküldetés hivatali üzleti utazás engedélyezhető lett volna. A II. rendű alperes ezen magatartása megsértette a Ptk. 3:80.§ d) pontját is, mivel a felperes egyesület vagyonát jogszerűtlenül használta fel, azaz jogalap nélkül engedélyezte az I. rendű alperes részére a keresetben érvényesített összegű kifizetéseket”.
- [19] A felperes a keresete ténybeli alapja, tehát az volt, hogy az I. rendű alperes nem áll jogviszonyban a felperessel, ezért nincs jogalap a költségtérítésre. A felperes az elsőfokú eljárásban később sem hivatkozott arra, hogy a II. rendű azzal okozott kárt, hogy nem valós költségeket térített meg az I. rendű alperesnek, akivel a felperes megbízási jogviszonyban állt.
- [20] A tények előadása a felperes joga, a bíróság bizonyítást az állított tények igazolására folytat le. A 2024. november 20-i tárgyaláson tanúként meghallgatott tanú állította azt, hogy

valótlanok a kiküldetési rendelvénnyel szereplő tételadatok. A felperes legkésőbb ekkor értesült e tényről, ezt követően lett volna lehetősége az elsőfokú eljárásban a kereseti tényállításait módosítani, ezt nem tette meg, ezekre a tényekre nem alapította a keresetét.

- [21] A felperes először a fellebbezésében tett olyan tényállítást, hogy az I. rendű alperes megbízási jogviszony keretében látta el a vadászmeisteri feladatait és a mellékelt kimutatásban jelölte meg azt, hogy az I. rendű alperes gépkocsihasználatát – amit a II. rendű alperes engedélyezett – a kiküldetési rendelvénnyel képest mennyiben és milyen okból vitatja. Ez pedig olyan új tényállítás, amit a másodfokú bíróság a Pp. 373. § (2) bekezdése alapján nem vehetett figyelembe.
- [22] A felperes a fellebbezésében sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget az anyagi pervezetési kötelezettségének, amikor tanú tanúvallomása után nem tájékoztatta releváns tény vonatkozásában a bizonyítási kötelezettségéről.
- [23] A Pp. 237.§ (1) bekezdése a) pontja szerint ha a fél perfelvételi nyilatkozata hiányos, nem kellően részletezett, vagy ellentmondó, a bíróság közrehat abban, hogy a fél a perfelvételi nyilatkozatát teljeskörűen előadja, illetve annak hibáit kijavítsa. A (2) bekezdés szerint ha a perfelvételi nyilatkozat nem terjed ki valamely lényeges tény vonatkozásában a bizonyításra vagy a felek közt vita van abban, hogy valamely tény bizonyítása mely felet terheli, a bíróság az (1) bekezdésben foglaltakon túl tájékoztatja a feleket a bizonyíték rendelkezésre bocsátása, illetve a bizonyítási indítványozása elmulasztásának, valamint a bizonyítás sikertelenségének következményéről is.
- [24] A bíróság a felek kérelmének és jogállításának korlátain belül gyakorolja az anyagi pervezetést, tehát az anyagi pervezetés tevékenységének korlátja a kereseti kérelem és az ellenkérelem, valamint az érvényesített jog és hivatkozott jogalapja. Nem terjed ki a fél kérelme, ellenkérelme, illetve az érvényesített jog és hivatkozott jogalapja keretein belül sem a tények és a bizonyítékok hivatalból felkutatására, beszerzésére vagy értékelésükről való érdemi állásfoglalásra. Azt anyagi pervezetés célja, hogy a döntéshez szükséges lényeges tények, nyilatkozatok rendelkezésre álljanak, elsősorban a fél előadása tisztázása révén, annak korlátja a felek rendelkezési joga.
- [25] A bíróság a perfelvételre alkalmasnak tartott keresetlevél kézbesítését követően az anyagi pervezetést akkor alkalmazza, amikor arra a felek tényállításai, jogállításai keretében szükség van. A felek nyilatkozataikkal meghatározzák a jogvita kereteit, ez az osztott perszerkezet lényege. Ennek során a bíróságnak közrehatási kötelezettsége van a különböző előadások tartalmának egyértelművé tétele, a felajánlott bizonyítékok számbavétele körében. Tiszteletben kell azonban tartani a bíróságnak a fél rendelkezési jogát.
- [26] A felperes az eljárás kezdetén szabadon dönthet arról, hogy kivel szemben, milyen tartalommal kíván pert indítani, az anyagi pervezetés az érvényesíteni kívánt joghoz és az annak alapjául előadott tényekhez mérten válhat szükségessé, nem terjed azonban ki a fél által nem hivatkozott, ezen kívül álló körülmények kutatására. A rendelkezési elvből eredően a fél szabadon mérlegelheti, hogy mely tényeket tár a bíróság elé, és milyen terjedelemben.
- [27] A felperes perfelvételi nyilatkozata nem volt hiányos, ellentmondó, a felperes szabadon dönthetett, hogy a II. rendű alperessel szemben milyen ténybeli és jogi alapon érvényesít igényt, az általa előadott tényalap és az általa megjelölt jogalap között nem volt ellentmondás, erre tekintettel nem volt szükség az elsőfokú bíróság anyagi pervezetésére.
- [28] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelésével tényként, hogy az I. rendű alperes vadászmeisterként megbízási jogviszony keretében végezte a feladatait, ehhez vette igénybe a saját fenntartású gépjárműveit, ezek használata után igényelt költségtérítést, amit a II. rendű alperes, mint a vadásztársaság elnöke engedélyezett.

- [29] Mindezen tények alapján az elsőfokú bíróság helyes jogi érvelés mellett helyesen utasított el a felperes II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetét. A II. rendű alperes kártérítési felelőssége ugyanis a Ptk. 3:24. § (1) bekezdése alapján a felperes által megjelölt magatartás – az I. rendű alperesnek, mint tagnak jogalap nélkül engedélyezett gépjárműhasználat után költségtérítést – alapján nem állapítható meg. Erre tekintettel a kártérítés további feltételeit már nem kellett vizsgálni, ezért mellőzi az elsőfokú bíróság ítéletének a kár bekövetkeztével kapcsolatos megállapításait ([43]-[49] bekezdés).
- [30] A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [31] Az eredménytelenül fellebbező felperes másodfokú eljárásban felmerült költsége a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján a terhén marad és köteles a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a II. rendű alperes másodfokú eljárásban a 16/2024.(XII.9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján felszámított ügyvédi munkadíjának megfizetésére.

Pécs, 2026. március 12.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró